

Dupla veszteség ért ért ezen a csodálatos őszön, de ez legyen a legnagyobb bajom. Mert mézsárga napsütésben, boltozatra csalt innocent kék egekben minden ütést állni kell. Még akkor is, ha azt a gyengébbik nemtől szenvedjük el.

KÉKASZEME, MARCSACSUPA DE

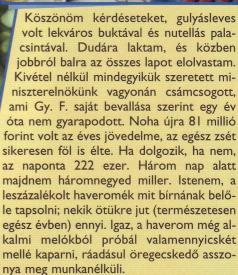
Konkrétan Tina fricskázott az orromra, ami persze nyolc percen belül gyógyuló, hogy úgy mondjam: hámréteget se karcoló probléma. Szó se róla, Tina testileg és testületileg is nagyon rendben van, de hát ez önmagában még nem dobbanthat meg egy kérges Cica szívet. Legyen az szerkesztő, vagy vásárló; szokva vagyunk mi mindenféle kiváló áruk fórumához, akár még a Millói-Vénusz hiánya sem vág falhoz. De az ősz, az viszont az idén olyan gyönyörűre sikeredett, hogy vétek lett volna nem megörökíteni. És én most súlyosat vétkeztem, mint már annyiszor az életben.

Mert nem fotóztam párban a rogyásig okkerbe csavarodó, téglavörösre hajazó, barnába hajló, rozsdába tartó természetet és egy hamvas, feszes, izgató meztelen testet. Pedig ilyet se látunk sokat: az elmúlást csak a temetői képek, a hulló levelek és az elhulló nyuggerek jelentik manapság. A sírok közt sehol sincs pöpecen ágaskodó cici, karcsú derék, vagy csupasz musi. (Nem árt felidézni: a muschi kagylócskát jelent endékául, de azt hiszem, már nem sokan ismernek ilyen országot, vagy konkrétan ezt a népet – viszont esetünkben az erre hajazó husi is helyettesíteni tudná a szépet.)

Namármost: ha egyszer két út között pont a legrövidebb az egyenes, akkor nincs mese. Menni kell. Tovább. Jövőre is lesz ősz, majd akkor fotózunk hulló faleveleket és

meztelen tiniket. Vagy akár egy kis pucérsággal spékelt temetői csendéletet. De ennél sokkal nagyobb vétek, már szinte élet elleni bűncselekmény, maga a nyugalomra mért csapás, amit Viki szakajtott a nyakamba. Jehova tanúit nem tudják olyan hatékonysággal beszervezni, mint ahogy őt kapatták rá a roma-rockra. Ráadásul külsőre teljesen király, intelligenciára meg abszolút sirály kanja szoktatta rá a lecsóra. És sajnos már egyikünknek sincs nyugta azóta. Jelen-

leg is 56 decibelen megy a hopsz-hopsz

Így sajna a Cicába se való aktot állni, bár már Tina se jött el, hogy az avarba heverve örökíthessem megfele. De nagyobb baj, hogy Michelle Wild se fotózik most jódarabig - hacsak nem a Kismama című lapba, amolyan á la abrakadabra. Ablak a dubra, na az is egy jó név, de azért Vad Katit sem féltem. Ahogy én is találtam képet róla, más is rálel majd hasonlókra. Pont olyan lesz ez, mint a Beatles: még száz év múlva is rábukkannak kiadatlan számaikra. De - túl azon, hogy Misi milyen értelmes és jó fej, a mellei miatt csipázták legtöbben. Lágy, formás, kerek, természetes emlőinek állítunk mi most itten emléket új filmjének magyarországi megjelenésének apropóján. Decadence a címe, ami egyszerre jelent romlást és hanyatlást, de remélem: ő szoptatás után ki fogja hagyni a szilikon pótlást.

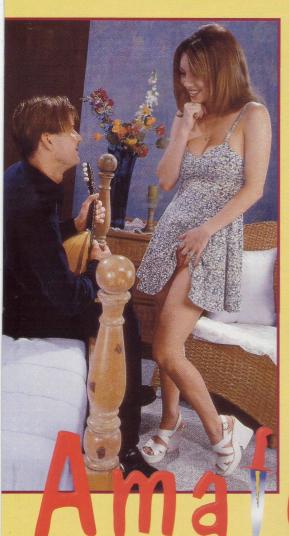
Nos, mára ennyi. Amíg tehetitek, napra menjetek. Akkor a véretekben szerotonim termelődik, mert a sötétre meg melotonim gyülekezik. Bár egy sík sötétnél nincsen szörnyebb, mégse Titeket taszítson porba, ne kólintson fejbe senkit a melankólia. Hiszen december 13-án már újra jön az új Cica!

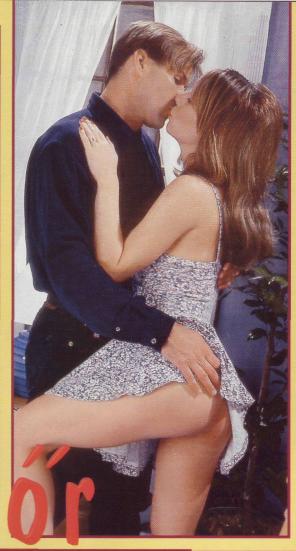

umcacca, kaszinóbajárokakurvaanyámot, amikor a szívem dobog érted, ne hull-

jon a könnyed típusú csalomalom. Ezek után nem csoda, ha a Tankcsapdás Lukács próféta még mindig az ágyat nyomja.

Persze Feró is lerághatná a bajuszát, pedig már bajuszt is csak a török kisfiú hord, ha hasonlítani akar az anyukájára. Mert a csillagok rádiójának a Nyóc óra munka, nyóc óra pihenésre is van gagyis-lagzis válasza: Pócon a hurka, pócon a pia, pócon a sonka tojás; hát ez az idei őszön rám mért második csapás. Hogy Kriszta mivel súlyt majd, még nem is sejtem. Biztos, megtalál ő is valamivel, mert mostanság erősen vádol; úgy érzi, ellene szőttem a cselt, így aztán ha szakadt lesz, zsebre tesz. Na mindegy, én a jövőm elől ki nem térhetek: bedobok egy kori előtti felest, megebédelek, aztán majd kiderül, a védelmemben még mit tehetek.

lgen!!!! Csomagolunk és indulunk!... Hogy hová?... hát életem legromantikusabb utazására. Eddig még egyszer sem sikerült egy-időben kivennünk a szabit. Kedvesem is, jómagam is nagyon elfoglaltak vagyunk. Határidő határidő hátán – így aztán nem terveztünk különösebben semmit, csak beültünk a járgányba és elindultunk. Nem foglaltunk szállást, nem fizettünk be semmiféle luxus üdülésre; egyszerűen csak ketten akartunk

maradni. Ki akartuk zárni a külvilágot!

Az első szembejövő panzióban vettünk ki szobát, ledobtuk a bőröndjeinket és kacérkodva fordultam Szerelmem felé! Ő erre előkapta (egyenlőre még csak) a zene-szerszámát és lágy húrokat kezdett pengetni. Ajkaimat nyaldosva, ruhám szélét húzogatva közeledtem. Letette a lantot és magához ölelt. Átkarolta derekam és úgy csókolt, hogy alig kaptam levegőt. Kibon-

Testek kémiája, mondja Ő, én meg szinte megőrültem, annyira vágytam érezni magamban! Lehúztam a bugyim, befogadón széttártam combjaim, és nénykézláb kínáltam fel magam. Majdnem elájultam a gyönyörtől, amikor belém hatolt; bele az izgalomtól lucskos puncimba! Teljes hosszában akartam érezni; testem

megfeszítve toltam magam a kemény faszra, és azt akartam, hogy egészen nyársaljon fel.

De nem kísértette sokáig a sorsot: lágyan megfordított, hátulról belenyalt a fenekembe, aztán letolta derekam és a fülembe súgta: ereszd lejjebb magad! Imádok hátulról szeretkezni... Ő is tudja. Oldalamra dőltem, hogy popsim

bejáratát becézgethesse.

Első alkalommal mindkettőnk számára egyszerre volt kéjes és visszataszító, őrjítően izgalmas és undorító, most pedig lassan már el sem tudom képzelni e nélkül a szeretkezésünket! Mögém térdelt, és benyálazott ujjaival készítette elő a bejáratot. Először csak egy ujját dugta a popsimba, majd hatalmas farkával igyekezett hozzámférni, mígnem nagyon lassan belém hatolt! Lassan mozgott bennem, majd egyre vadabbul dobálta magát, aztán kihúzta a farkát belőlem és magára vont. Szerette ha háttal "lovagolom" meg. Lágyan magára húzott és érzékeny melleimbe kapaszkodva igyekezett visszatartani a kéj elsöprő erővel közelgő hullámait! Nyögve sikoltoztam, ahogy elborított a gyönyör.

A legújabb pornósztárokat Rocco mindig szereti kipróbálni filmjeiben. Roccot nehéz meglepni, most azonban Michelle Wild csodálatos teste, megigéző tekintete és nem utolsó sorban, ahogy odaadja magát a szexkirálynak... Rocco és Michelle Wild, ha együtt vannak, ez aztán az igazi csemegel

100% HARD

Véletlenül csöppentem bele (s a végén kiderül, hogy szó szerint is) a két csajszi leszboszi élvezkedésébe. Barátnőm – egyébként kis kurva Bözske – szülinapomon meglepetést ígérve hívott fel albérletébe. Izgatottan mentem szobára, és már alig vártam, hogy jól megdugjam borotvált pináját.

Egy kissé meglepődtem, amikor láttam, hogy még valaki más is van a lakásban. Bemutatta barátnőjét, Piroskát.

Rögtön gondoltam, én leszek a farkas, s még ekkor nem sejtettem, hogy mi vár rám. A meglepetés oly hatásos volt, hogy kiskutya módjára ültem el a fotelba, s csak a nyálam csorgott, majdhogy nem a nyelvem lógott az ámuldozástól.

Ázt hittem ugyanis, hogy egyszerre (szép álom) két nővel lesz dolgom. Egyik lyukból a másikba, másikból a harmadikba, majd bele a negyedikbe

Szülinapi ajándéki

dughatom méretes farkamat. Hiszen minden adva van: együtt pina, fasz, no meg két basznivaló, hatalmas segg, a hozzátartozó alagúttal. De ahogy leültem, úgy is maradtam! Legnagyobb sajnálatomra Piri csak annyit engedett, végignézhetem bujálkodásukat, de be nem szállhatok. Jójó gondoltam, de kinek van ma szülinapja? Ennek ellenére, szófogadó kiskutya módjára, engedelmeskedve gazdám kívánságának, belementem a kukkolásba.

Hamar elkezdték a játszadozást, teljesen megfeledkezve rólam. Fehér (színes) neműik próbálgatásával indítottak, majd felső gönceiktől megszabadulva vad csipkelődésbe fogtak. Mintha ott se lennék, hegyezték egymás bimbóit, nyalták-falták egymás telt ajkait, s hamar lekerültek a csipkés bugyik is. Mindent felhasználtak az örömszerzéshez.

Bözske elővette kedvenc plüss játékait, a nyelves macival példul Piroska pináját nyalatta. A látványtól ekkor már én is begerjedtem; job híján elővettem szerszámomat, s kezemből csináltam pinát magamnak. Azt kefélgettem nézelődés közben.

Teljesen beindultam, mikor Piroska Bözske melleit kezdte simogatni, formás bimbóit ingerelni, miközben ő másik kedvenc plüss állatkájával – egy kis játék-százlábúval (ő mindig

százfarkúnak mondja) – hergelte pináját. Gyönyörű, borotvált nyílásába helyezte a kis szőrme állatka farkát, lábainál fogva húzta egyre beljebb lyukába, mintha egy nagy, rücskös faszt próbálna magába toszni.

Próbáltam átérezni a helyzetet – a farokállat helyébe képzetem magam, s kezem egyre csak járt az enyémen, már alig bírva visszatartani gejzírem. A látványt betetőzte, mikor Bözske felém fordította csupasz hátulját.

elodázásának hovatovábbjában... Meg kell mondjam: módfelett készséges kiszolgálásban volt részem. A csaj kőkeményre szopta lőcsömet, így már csak a cickókra tudtam gondolni.

Ez így van, vúúúúúú! Nekem igazán nagy örömöt a nagy mellek tudnak okozni! Látványukra azon nyomban beindulok. Amíg el vannak rejtve, vonzzák a szememet, bárhol legyek is, egyszerűen nem tudok másra gondolni. Megbabonáznak és mind a négy sarkáról lángba borítják a hevesen verdeső szívemet. Most itt vannak ezek a Family Frostos kislányok; mind a kettő szerrevaló, de engem a nagyobb duda ragadott meg igazándiból.

A másik meg, hogy életemben először leborotválták a tököm! Még ilyet! Régóta agyalok rajta, hogy majd egyszer nekiesek, csak eddig ugye sose volt rá érkezésem. Fölül nem engedtem, az mégis milyen maflán néz ki, de a tojásaimról lekapták rendesen szőrzetem a kiscsajok.

Rózsaszín-nyelű női borotvával, hogy jól tudják a heréimet is szopni. Ne szúrjam a nyelvüket. Oké, ők is mind a ketten "simabőrűek" voltak, mint a Vuk-ban, amit ugye ők nem láthattak, mert ugye nem magyarok. Csak ápattantak a faszomra ez is, az

Na, ezek csak tovább röhögtek, de elmutogatták: menjek velük a busz belsejébe. Biztos van beépített árnyékszékük – gondoltam –, ha brunyálniuk kell, ne kelljen sunnyogniuk. Na, már le is húztam a sliccem, rögtön elő tudjam kapni a hatlövetűt, amint meglátom a csészét, ám ott nem volt semmi, csak

limlomok. Például láncok, egy régi dísztárcsa, diribdarabra zúzott tükör, kidobott női cipő, akkor egy próbababa feje, meg ilyenek.

Színes rongydarabok, futónövényzet, egy merciembléma, ami biztos letörött a helyéről, bár összhatásában királyul nézett ki. Nade most hova lehet vizelni? – kérdtem én. Válasz helyett ezek ketten elkezdtek vetkőzni, és a nagyobb mellű tejfeles szájú kapásból beemelte farkamat az arcába. Csak néztem. A vizelési ingerem rögtön megszűnt. Áhá! Most már értem! Biztos arra gondoltak, slózi nincs, de álló brékosszal úgyis bonyolult brunyálni, így segíthetnek az ingerküszöböm

Kíváncsi lennék... már csak magamból kiindulva, hogy ha a nők ennyire ártatlanok, akkor vajon kivel kefélnek ennyit a pasik? Bár ebből a tesztből az is kiderült, hogy a tévénézés káros a szexre – tévét nézni viszont nem olyan megerőltető. De (ha tényleg így áll a helyzet) az már régen rossz, úgyhogy le a tévénézéssel, inkább dugjunk! Hozzáteszem, mai írásom honorával épp az új tévé vásárlása

okozta financiális hanyatlásomat próbálom ellensúlyozni, noha szexuális ügyekben sem panaszkodhatom. Én egyaránt vagyok mennyiség- és minőségpárti, bár mindennél jobb egy szexparti.

A mostani elég lájtos estének indult. Fiatal, hamvas fiúval egy ágyban, aki ki tudja mit tud, de ne ítélj előre a medve bőrére...

hozni belőle. Lehet, hogy egy kicsit negatív vagyok ma? Az írás mindig gondot okoz nekem, szeretnék újat írni.

az a farok, majd egyre hangosabban, hogy dugjál már meg!, végül üvölt, hogy döfd már belém végre!, kúrjál szét, hogy érezzem magamban ahogy befurakszol a résen, ahogy szétfeszíted a nyílást egyre mélyebbre nyomulva.

Hogy átérezhessem azt a leírhatatlan érzést, ahogy belepasszol ősidők óta, az ösztönt, a földöntúlit.

És magamra húzom, hogy ne törődjön mással, és megtörténik, a puncim boldog, engem szétterít az érzés, készülünk az utolsó harcra, a végső összecsapásra, amiben mindketten meghalunk majd egy kicsit.

Az ölébe ülök, lovagolok, had lássa a testemet, markolja mellemet, csodálja, ahogy a cickóim ütemre mozognak velem, ahogy a hajam elterül a vállamon; kócos és szexi, dögös és izgató. Karmolom a mellét, nyalogatom testét, és csak

mozgunk egyszerre, összhangban, pedig mindjárt itt a vég, de használjuk ki még a maradék időt. Abbahagyjuk, megfordulunk, én térdelek, ő hátulról teszi be, a fenekembe kapaszkodik, húz rá a dákóra, én menekülnék, de nem lehet, mindig visszaránt. Minden lökés egyre szédítőbb, az ágyra dőlünk, hogy még közelebb legyünk egymáshoz abban a pillanatban.

Biztonságban vagyok, érzem, minden lüktet körülöttem; a puncim, az agyam, mászom felfelé a csúcsra, már itt van, itt dobog a torkomban, és egyszer csak ledönt az érzés, leterít, szétpasszíroz, agyontapos és sikítva élvezek. Még pihegek hanyatt fekve, de fölém térdelve már ő is készen áll; magamra verem, élvezete beteríti nyakam, arcomat, beleragad hajamba, és az orgazmustól zsibbadtan nyalom meg utána a tíz ujjam... Eli

A lány meglepetésére egy fiatal, fehér férfi jelentkezett. Harry használt gépkocsikkal kereskedett és nem tartozott a csórók közé. A szexuálisan nagytermészetű férfi elkötelezett híve a gruppenszexnek.

Ezt ugyebár elég kevés hölgy értékeli, így úgytűnt, hogy Harry megrögzött agglegény marad. Amanda hirdetése azonban gyökerestül megváltoztatta életét. A lánynak szeme sem rebbent, mikor Harry előállt gruppen mániával. Négyhetes próbaházasságuk alatt csaknem naponta orgiáztak. Mindent kipróbáltak.

Két lány egy fiú, két férfi egy nő stb., így megtörtént hát az esküvő. Azóta ráadásul Harry karrierje is felfelé ívelt. Egyik dúsgazdag barátja betársult, és egy új autókat árusító céget nyitottak.

A dologban nem kis része volt Harry bűbájos asszonyának. Hiába, csak igazság az, hogy pinával minden elintézhető. Az új üzlettárs gyakori "hálóvendég" a házaspárnál. Milyen érdekesek ezek az Amerikaiak...

Ha baszásról van szó, rögtön elfelejtik a fajgyűlöletet. Egy gyönyörű fekete punciért rögtön hajlandóak társulni, befektetni, meg minden. És így Amanda a piros lakcuccában

szereplésével készült szex- és pornófilmeket forgatnak. Hatalmas ötlet. Nem számít, hogy férj és feleség, fehér, fekete, kínai, eszkimó, vagy arab.

Gabalyodjunk össze egy forró pornóban és bizonyítsuk be ennek a prűd világnak, hogy a szex nem ismer határokat, szabályokat és tiltásokat. Vágjuk be tövig a karvastag műfaszt, túrjunk csuklóig a nedves redvesbe, krokodilcsipesszel szaggassuk cakkosra a már amúgy is rojtos fekete pinát és bilincsbe zárva, láncra verve gyalázzuk szét a mocskos kis kurva seggét!

Ők legalábbis így gondolják. Tisztában vannak azzal, hogy szép számmal lesznek ellenzőik. Fajgyűlölők, erkölcscsőszök és egyéb barmok. De leszarják őket. Vállalják a kockázatot. Az sem lehetetlen, hogy az első fekete színésznői Oscar-díj után, Amanda rövidesen elnyeri az első fekete pornószínésznőnek kijáró pornó Oscart Cannes-ban.

Nagy arcok ők ketten és mitagadás a testük sem mazsola az arcaik alatt. Amit pedig a szexben tesznek, az valóban megér egy misét. De legalább egy kicsi pornó-Oscart mindenképpen.

r. di vino

ha így folytatjuk, ezért újfent eltávolodtam csajtól. De csak távolodtam volna! Mert ahogy kislisszoltam a szájából, a keze utánam nyúlt és nem engedett el. "Te kis buta, hát nem érted, hogy belövöm a gólt?" De mintha meg se hallotta volna, vagy épp' pont ezért visszaterelt a szájába.

Ahogy Berci kicsusszant belőle, a másik kezével elmarta a felémeredő faszt és az arca elé terelte őt is.

Félpercenként váltogatva szopogatott minket: egyre jobban zihálva, nagyokat nyögve, fel-felhördülve dicsértük játékát és szinte egyszerre fröcsköltük az arcára, a nyakára és melleire, kéjes boldogságunk fehérezüst tejét, amit a kis szajha nagy élvezettel ivott magába...

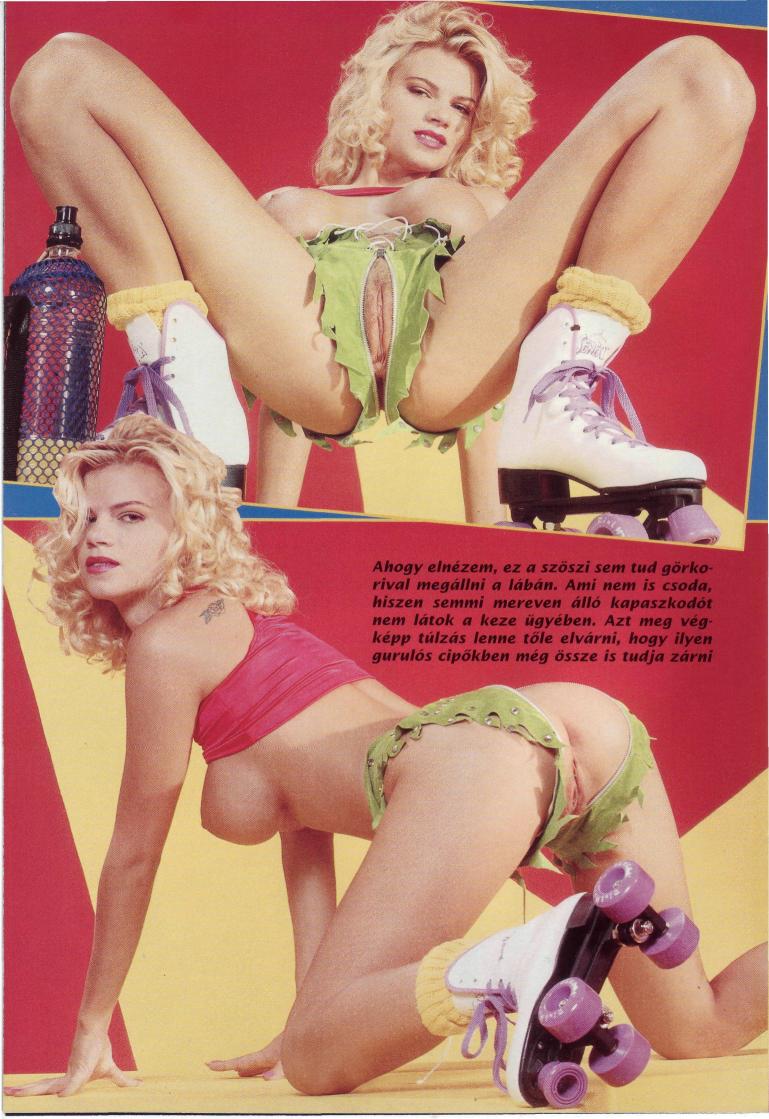
Ja, és a másnapi meccsen 2:1-re győztünk. Először mi kaptunk gólt, de egy percen belül kettőt lőttünk. Az elsőt Berci, a másikat én. Úgy mint az előző nap a macával... **0Z**

LESZBISZEX

Liza úgy suhant át az életemen apróvirágos kis ruhájában, mint lágy hegyi szellő az Andrássy út forgatagán – tisztán, frissen, oda nem illőn – de mégiscsak különleges érzést hagyva maga után.

Egy közös haver által szervezett bulin ismertem meg, és az első pillantásnál megszületett bennem az elhatározás; de mire rávettem, hogy sétáljon fel hoz-

zám, kishíján fel is adtam a reményt. Ahogy azonban becsukódott az ajtó a hátunk mögött, eltűnt szeméből a szűzies félénkség, nyitottabbá és bátrabbá vált, és forrón hozzámsimulva engedett közel az addig nő által nem kényeztetett csodás testhez. Alig érintésekkel rajtoltunk, röpke csókokat nyaltunk egymás szájába, miközben ujjaink

Anyám húga volt, s olyan tíz évvel lehetett idősebb, mint én. Nem nagyon találkoztunk. Ő nem járt haza, nekem meg nem volt dolgom a városban, ahol lakott. Akkor azonban oda kellett utaznom, s nála szálltam meg. Apró kis garzonjában a felfújt gumimatracot az erkélyajtó elé tettük, máshol nem fért el. Tudtam már, milyen egy nő, a pina körül azonban meglehetősen kevés tapasztalattal rendelkeztem; így amikor fürdés után bejött, hogy kinyissa a felső ablakot, melegem lett hirtelen.

Mélyen kivágott, áttetsző hálóinge mintha nem is lett volna; inkább kiemelte, semmint takarta izgató formáit. A combja hosszú volt és izmos, fara kihívóan domborodott, s a két kerek, kézbe illő melle csak úgy feszítette a vékony anyagot. Ahogy ránéztem, a farangott fala köző keglént menet keglént menet fala köző keglént menet keglént keglént menet keglént ke

szom faltörő kosként meredt fel a könnyű takaró alatt.

- Nocsak! Kicsi rokon! - nevetett rám. - Mi történt a jancsiddal?

Megcsípte egy darázs? Nagyon ágaskodik.

Karcsú, kecses lábfeje volt, mozgékony, hosszú lábujjakkal. Rátette a talpát a takarómra, és masszírozni kezdte a furkómat. Eleinte csak böködte, pöcögtette, aztán megfogta, mintha a kezével nyúlt volna oda, csak lazábban, izgatóbban. Ahogy a lába mozgott, beláttam a combjai közé, a hol eltűnő, hol felbukkanó párnás pinájára. A vénuszdombja duzzadt volt, selymes, sűrű szőr sötétlett rajta.

Kicsi rokon! Nagyon áll a pöszörő! Menne valahová? – suttog-

rerverz

ta. Lábujjaival megfogta a takarót, félrehúzta, aztán rám szólt:

– Vedd csak le az alsódat!

A csupasz húsomat, kőkeményen merede-

ző pöcsömet kezdte piszkálgatni. A lába meleg volt és sima, a bőre bársonyosan lágy. A talpával gömbölygette a makkomat. Vinnyogva görnyedtem össze, s ahogy felemelkedtem, ösztönösen a combja után nyúltam. Végigsimítottam a kemény, izmos húsát, a tenyeremmel megszorongattam. Nevetve tartotta magát. A lába közben járt, gyúrt, masszírozott. A pinája az arcom előtt mozgott, vad illatokat árasztott. Megmarkoltam a húsos, vörös szeméremajkait. Megdermedt hirtelen, a lába a faszomat lenyomva nehezedett a testemre. A rése nedves volt, mint a tenyeremen.

Megszorítottam és birizgálni kezdtem. A lágy redők vérrel telten, duzzadtan lüktettek a markomban. Benyomtam az egyik ujjamat a pinájába. Felnyikkant, az ajkába harapott, de különben nem mozdult. Lassan motoztam benne, s közben szakadt rólam a verejték. Nőben így még soha nem kutakodtam. Félelmetes volt és végtelenül izgató. Éreztem az ujjam hegyén a pinaizmok sűrű bordázatát, a hüvely síkosan

feszes falát. Nem tudtam elég mélyre hatolni, ezért még egy ujjamat betaszítottam. Már kettővel nyomtam, feszegettem a pináját. A hüvelykujjam közben rátalált a szétnyíló szeméremajkak tövénél rügyező csiklóra. Megpöcögtettem kicsit, s miközben a faszom kínlódva vergődött a taposó lába alatt, remegés futott végig a testén.

- Te... kis... mocs... mocskos... disznó! - lihegte egy idő után.

A hálóinget egyetlen laza mozdulattal dobta le magáról, aztán fölém csuklott, a két kemény combja közé szorított. A pöcsöm ott ágaskodott a hasa előtt, a makkomon éreztem az izzadt bőrét. Rámnevetett, egészen közelről láthattam a tágra nyílt, sötét szemét, telt ajkait, éles, fehér fogait. Egy pillanatra hozzám simult. Dús, érett mellei a mellkasomhoz tapadtak, aztán lihegve emelte a farát. A kezével nem segített, mégis egyszerre ott éreztem a faszom hegyén a pináját. A meleg, síkos résbe csúszva mohón kaptam levegő után. Előbb csak a bejáratot birizgálta végig – éreztem a szőrét, a csiklóját, majd a nyálkás lebenyek tárulását –, aztán teljes hosszában ráereszkedett a faszomra. Ott kuporgott fölöttem; a mellei lengtek, remegtek, ahogy lassan ringatni kezdte magát és tekergetni kezdte a farát. Mélyen benne voltam, a combjaimon éreztem vonagló fenekét. Megmarkoltam a csípőjét, s megfeszítettem a faszomat. Nem gátoltam a mozgását, ám amikor lefelé jött, belelöktem a furkómat.

– Jaj! Jaaaaj! – nyögte. – De... jóóóóó!

Vadul felrántotta, majd visszalökte magát. A teste verejtékben fürdött, sötét haja csapzottan hullott az arcába. Rángott és remegett, tébolyultan vonaglott. A hullám hirtelen jött, nem bírtam visszatartani magamat, ordítva lőttem bele az ondómat. A farát tekergetve, fölém görnyedve fejte ki a faszomat, szoros pinájával az utolsó csöppeket is kisajtolva belőlem.

Aztán rám omlott. Levegő után kapkodva hevert rajtam. Lucskos bőrünk összetapadt. Az orromban éreztem felhevült testének illatát. A mellei telten, ruganyosan hullámzottak a mellkasomon. A faszom az elemi kitörés ellenére keményen, harcra készen feszítette a pináját.

 - Jaj! Jaj, is... iste... istenem! - nyögte egy idő után. Lassan, nehézkesen felemelte magát, és a szőnyegre gördülve nézett rám. - Hát ez... ez csodálatos... - Nagyot, mélyet sóhajtott, aztán felemelkedett. - Gyere... gyere ide...

A markába fogta spermától síkos furkómat, sodort rajta egyet, aztán a pinájába nyúlt, s a kifolyó, opálosan sűrű anyagot a feneke hasítékába kente. – Gyere! – mondta. – Dugd be hátulról!

Széthúzta a nagy, kemény félgömböket. Még sose csináltam ilyet, de azért tudtam, mit kell tennem. Mögéje térdeltem, a faszom hegyét a végbeléhez illesztettem. – Nyomd! Nyomjad! – lihegte. A combjaiba markoltam, s lassan előre dőltem. A furkóm meghajolt,

nagymémi

akár egy üvegbot a rúdugrásnál. Feszült, zsiborgott, aztán a makkom fúródni kezdett befelé. Teljesen más érzés volt, mint a pina. Szoros, kerek

gyűrű, s mögötte bársonyos, lágy simaság. Vicsorogva nyomakodtam, ameddig csak tudtam, aztán feszegetni kezdtem a farkamat. A gyönyör a fejem búbjától a lábujjamig átjárt. Már nem voltam olyan mohó és eszement, mint az előző aktusnál. Módszeresen, lassan derítettem fel a pályát. Telt combjaihoz simulva cirógattam a hátát.

A bőrén borzongás futott át, gerince megrándult. Nyöszörögve tartotta magát. Benne voltam, kóstolgattam. Aztán kifelé húztam, majd visszatoltam a furkómat. Döftem rajta néhányat, majd megmarkoltam a két mellét, a tömör húsába kapaszkodva dömöckölni kezdtem. Vinnyogva tűrte, éles, magas hangon sikoltozott. A feneke tágult. Már arra is képes voltam, hogy teljes terjedelmében kihúzzam, s úgy lökjem vissza a furkómat. Előre görnyedve, a combjait szétvetve tartott ellent. Fokoztam az iramot, mellei kicsúsztak a kezemből, így combjait kellett megfognom, hogy kellő távolságról vághassam bele a faszomat.

Éreztem, hogy már nem bírom sokáig, és ő is így lehetett. A feje a szőnyegre csuklott, a fara felmagasodott. Nagyot löktem rajta, olyan mélyen belefúródtam, amilyen mélyen csak tudtam, s a combjai közé nyúlva belecsíptem a csiklójába. Felvisított, egész testében megrándult. A belseje végigsiklott feszülő faszomon, s akkor kilőttem megint, belefröcskölve ondómat a végbelébe. A hátára hajolva ürültem ki; ezúttal talán még jobban, mint az előző alkalommal.

Könnyezve, vonagló gerinccel fogadta magába a spermámat. Nem tudom, meddig térdeltünk összesimulva, csak arra emlékszem, hogy végül elnyúlt a padlón, s ahogy kicsusszantam belőle, a faszom még mindig állt.

- Hát ez... hát ez... hihe... hihetetlen... - nyögte.

Megfordult, s a ragadós, nyálkás faszt az ujjai közé szorítva masszírozni kezdte. Fölé hajolva végignyalogatta, majd a szájába vette és szívta, szopogatta, a redős szájpadlásával dörzsölgette, éles kis fogaival karcolgatta, végül pedig a torkába engedte. Már nem voltam magamnál, amikor kirobbantam. Bele a szájába, és én vonítva fröcsköltem össze az arcát, ahogy kifelé húzott magából.

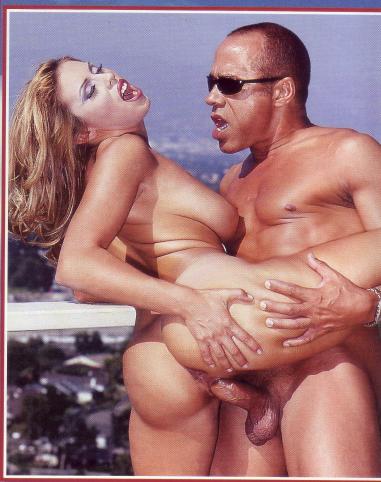
 Gyere máskor is, kicsi rokon – mondta később, amikor már lecsillapodva, a rászáradt ondót simogatva hevert mellettem. – Úgy érzem, meg fogjuk érteni egymást.

s mindez az én művem. Élvezet végigjáratnom nyelvem a sima, sűrűn erezett hengeren.

Mélyen a torkomba engedve érzem, a feje búbjától a lábujjáig tombol benne a szenvedély, legősibb ösztöneit. Az ember legjobb találmánya, hogy a fajfenntartás és párosodás ösztőszopás és nyalás nem feltétele a gyermek nemzésnek, pusztán a gyönyörért tesszük. De még milyen gyönyörért!

Mikor forró ajkunk a nemiszervhez ér, a másik hullámzó testében lüktetni kezd a kéj, az

